

Namn: *Örn, Carl Teodor* Ö-selö Grad: *Karpral*
 Boflag: *Enhemmas, Fösterån* Socken: *Strängnäs*
 Född: *1866 10/9* Tjänstgjort vid: *J. 10* reg:te *5* komp. med nr: *717*
 Kom i tjänst: *1887 9/9* Erhöll avsked: *1937 30/6* Tjänsteår: *49 9/12*
 I tjänsten ådragen skada:
 Erhöll svärdsmedalj: *dd 10/8 1950*
 Underhåll åtnjutes från: *1944 1/5* Underhållsbrevets dag: *1944 12/12*

Underhållsbelopp

enl. underhållsbrev		efter uppflyttning	
		den	19
Pension	Korprals ell. vicekorprals tillägg	Pension	Korprals ell. vicekorprals tillägg
<i>15-</i>			

Anteckningar: *Måster Olofsg. 6*
Strängnäs

Avskrift

Att sonen Karl Teodor Karlsson från Hvittinge soldattorp nr 717 af nedanskrifna församling, är född den 10 September 1866 i nedanskrifna församling, eger försvarlig kristendomskunskap, är oförhindrad att begå H.H.Nattvard och åtnjuter medborgerligt förtroende varder härmed på begäran intygadt för antagning till soldat.

Öfverselö 3. Sept 1887

G.W.Andersson

Till 5 Kommande
Expedition

När med får jag värdssamt
anmäla att arbetet
är utfört till min
fulla belåsenhet
Hilminge Soldatorer
den 22/10 1927
717 Örn
Kopral

Strängnäs Tidning måndag 9/9 1946.

80 år fyller på tisdagen f d Korpralen vid Södermanlands regemente Karl Theodor Örn, Bresshammar, Strängnäs.

- Ja, det är nog riktigt det, att jag fyller 80 år, säger den fortfarande rakryggade korpralen, vilken i sin krafts dagar var med och drillade 27 olika årsklasser Strängnäs och Eskilstunabrabbar och lärde dem militär drill på Malma hed, när Strängnäs Tidnings medarbetare besöker honom i den lilla stugan vid Bresshammar. Örn tillhör en gammal soldatsläkt. Farfadern tjänade kungen och Södermanlands regemente som soldat för Vittinge på Selaön i 33 år och hans far likaledes för Vittinge rote i 27 år. Självtog Örn som soldat för Vittinge värvning 1887 och kvarstod i tjänst till 1937, då han tog avsked.

Örn växte upp i det lilla soldattorpet på Selaön, och det stod från början klart för honom att även han skulle bli soldat liksom far och farfar. Han tog alltså värvning och kom till femte kompaniet, Strängnäs kompani. Chef för detta var kapten Lowisin, vilken ansåg att den nye rekryten borde byta namn. Fadern och farfadern hade hetat Viktor i efternamn och det fann kompanichefen var för långt. "Örn skall du heta". "Det duger åt mej", sade den unge Viktor, och därmed blev det också. 1887 var det som Örn antogs och på hösten approberades han och fick gå igenom korpralskolan. Strax efteråt blev han befordrad till vicekorpral och det förde med sig, att han fick ligga sju år (somrar) i rad och exercera med rekryter. Soldatlönen var inte så stor på den tiden, 60:- kr om året hade en vicekorpral och soldattorpet var inte så stort. Det var brydsamt mången gång för soldat Örn och hans maka, och han talade en gång med en av rotehållarna, när han blev inkallad om möjligheten att slippa mötet den sommaren. Jag behövde ju gå i dagsverke på sommaren för då var förtjänsten störst, ansåg Örn, men rotehållaren tyckte det var bra att man hade en soldat vars tjänster regementet i så stor utsträckning begagnade sig av. "Det är en ära, Örn, det är en ära". Ja, säger Örn, det är nog bra det, men kan man äta ära? Kan man föda hustru och barn på det? Men att vicekorpralen och senare korpralen Örn vid femte kompaniet skötte sig med ära, därom vittnar den svärdsmedalj som vid högtidliga tillfällen pryder hans rock.

27 beväringsskolor har Örn som sagt "harvat" med. På den tiden samlades Strängnäs- och Eskilstunakontingenterna vid Västerlida och marscherade sedan till Malmköping. Det var bertåt 150 man som skulle ha sin 15 dagar långa militärtjänstgöring. Ibland var det ett muntert liv vid samlingsplatsen, säger Örn. Brännvinet var ju fritt på den tiden och mången gång hände det att de blivande beväringarna hade fått sig litet för mycket på tand. Jag minns en gång, berättar Örn, och det glittrar i tjuvpojksögonen då han gräver i sitt minnes rika skattkammare, som en Eskilstuna-pejke dinglade omkring med en flaska i fickan. Jag fick hämta den på order av kapten. Vid persedelutlämningen kastade ynglingen upp kalsongerna i ett träd och det tyckte kapten gick för långt. Han gick fram och frågade "Vem är ni?" "Jag är målargesäll och målarmästare om det kniper", men, frågade vären, "vad är herrn?" Det blev förstäss skratt och även kapten

måste dra på smilbandet, så målargesällen slapp den gången att ta igen sig i arresten.

Men Örn var inte bara soldat. I sex år var han vaktmästare på sjukstugan i Strängnäs, och vidare fick han tid att odla upp soldattorpet. Varken fadern eller farfadern hade odlat upp marken, men Örn var inte den som gav sig. Han grävde upp de tunnland, som torpet omfattade, och planterade inte mindre än 37 fruktträd. Men han måste till sist lämna sitt torp, där han var född och uppväxt och där han slitit och strävat för att få allt att gå ihop.

- Det känns hårt för en gammal soldat att behöva lämna sin torva utan att få någon ersättning för allt slit, säger Örn. Nog borde en knekt åtminstone ha fått någon erkänsla för allt arbete.

Och det tycker också

H. H-n.